

LLEI D'ACOLLIDA DE LES PERSONES IMMIGRADES I RETORNADES A CATALUNYA

SESSIÓ DE REFLEXIÓ DE MANRESA AMB LES ENTITATS

1. INTRODUCCIÓ. 2. ORGANITZACIÓ DE LA SESSIÓ. 3. SÍNTESI DE LES IDEES PRINCIPALS DE LA JORNADA. 3.1 Titulars del dret al servei de l'acollida. 3.2 Continguts de l'acollida. 3.3 Prestadors dels serveis. 3.4 Professionals de gestió de la diversitat. 3.5 Nous serveis de les polítiques d'immigració de la Generalitat. 4. APORTACIONS LITERALS DELS GRUPS DE TREBALL. 5. PARTICIPANTS.

1. INTRODUCCIÓ

La Generalitat de Catalunya, a través de la Secretaria per a la Immigració, està impulsant el projecte de llei d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya. Com a primer pas, es va elaborar un document de bases que marca les principals línies estratègiques que hauria de recollir el futur projecte de llei. Aquest document es va concebre com un instrument de treball per tal d'obrir la reflexió i el debat amb les administracions públiques i les entitats i associacions de la societat civil implicades en aquest àmbit.

Per aquesta raó, la Secretaria per a la Immigració i la Direcció General de Participació Ciutadana van dissenyar un procés participatiu amb l'objectiu de recollir aportacions i suggeriments en relació al document de bases. Així, es van organitzar 16 tallers participatius repartits per les diferents demarcacions territorials amb les quals s'organitza la Secretaria per a la Immigració: Barcelona, Lleida, Tarragona, Girona, Terres de l'Ebre, Catalunya Central i Alt Pirineu i Aran. En cadascuna d'aquestes demarcacions es van realitzar dues sessions de treball, una matinal amb representats polítics i tècnics de l'àmbit local, i una de tarda amb entitats i associacions. Finalment, val a dir que a la demarcació de Barcelona, degut a la seva densitat de població, es van realitzar dues sessions: una a Barcelona i una altra a Granollers.

El present informe recull les aportacions de la sessió de debat amb entitats i associacions realitzada a Manresa el 16 de març de 2007 a la tarda.

2. ORGANITZACIÓ DE LA SESSIÓ

La sessió va començar a les 19 hores i va finalitzar a les 22 hores. L'acte va tenir lloc a la delegació del Bages i Berguedà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (a l'edifici Torre Lluvià de Manresa), i va comptar amb l'assistència de 37 persones, que hi van

participar en representació de 24 entitats (en el darrer apartat d'aquest informe es relacionen les entitats que hi eren representades).

La sessió es va iniciar amb la intervenció d'un representant de la Direcció General de Participació Ciutadana que va presentar el procés participatiu i la metodologia de treball de la sessió. A continuació, un representant de la Secretaria per a la Immigració va exposar el contingut del document de bases. Un cop finalitzada la seva intervenció, es va obrir un torn obert de paraules destinat a formular preguntes, reflexions o comentaris.

Posteriorment, es va dividir els assistents en dos grups de treball per tal de facilitar la participació activa de tots els assistents. Amb l'objectiu de fomentar l'heterogeneïtat i diversitat dels participants es va procurar separar les persones que venien d'una mateixa entitat o associació. La dinàmica de treball es va iniciar amb una ronda de presentacions personals. A continuació, es va dividir el grup en subgrups més petits, els quals van debatre al voltant de cinc eixos temàtics. Aquests van escriure les seves aportacions en unes targetes i les van exposar oralment. Un cop tots els grups van exposar les seves idees i reflexions, es va obrir un debat entre els assistents per construir col·lectivament les propostes definitives, identificar els punts de consens i els aspectes de divergència.

Finalment, tots els assistents es van reunir en plenari i els portaveus dels dos grups de treball van exposar una síntesi de les idees sorgides en cada grup.

3. SÍNTESI DE LES IDEES PRINCIPALS DE LA JORNADA

Per a sintetitzar les principals idees sorgides durant la jornada, s'utilitzarà els cinc eixos temàtics amb què es van estructurar els tallers participatius:

- Titulars del dret al servei de l'acollida
- Continguts de l'acollida
- Prestadors dels serveis
- Professionals de gestió de la diversitat
- Nous serveis de les polítiques d'immigració de la Generalitat

3.1 Titulars del dret al servei de l'acollida

El debat sobre la definició dels titulars del dret al servei d'acollida es desenvolupa en el marc d'un ampli consens. Com ha estat habitual en els diferents tallers del procés

participatiu, hi ha unanimitat en considerar que els titulars del dret al servei d'acollida haurien de ser totes aquelles persones que ho necessitin, amb independència de la seva nacionalitat, de la seva situació administrativa o de si estan empadronades o no. En paraules dels participants, "els serveis d'acollida haurien de ser universals". El caràcter universal que els participants atorguen al servei d'acollida es concreta en tres aspectes.

- En primer lloc, es demana que s'elimini de l'articulat de la llei el requisit de l'empadronament per a poder gaudir dels serveis d'acollida. Els participants consideren que l'empadronament no pot ser un requisit fins que no se'n millori el procediment, ja que és habitual que moltes persones immigrades no es puguin empadronar pels entrebancs amb els quals es troben en determinats municipis. A més, caldria unificar els criteris que s'utilitzen per a empadronar, ja que cada municipi estableix condicions diferents i això provoca la indefensió de les persones immigrades. Aquesta problemàtica fa que, alguns dels assistents, fins i tot demanin un sistema d'acollida gestionat directament per la Generalitat, amb l'objectiu de superar les complicacions amb les quals es troben les persones immigrades a l'hora d'empadronar-se i, per tant, de rebre serveis tant essencials com la salut o l'educació. Així mateix, s'afirma que moltes persones immigrades no coneixen els beneficis i les possibilitats que ofereix l'empadronament, per tant, en opinió dels participants, caldria que l'administració municipal realitzés una tasca de divulgació entre la comunitat immigrada sobre la importància de realitzar aquest tràmit. A més, es comenta que hi ha persones que no s'empadronen perquè es troben en situació administrativa irregular i tenen por que les seves dades siguin lliurades a la policia o als serveis d'estrangeria.
- En segon lloc, s'assenyala que el document de bases no fa referència a les persones en situació administrativa irregular. Els participants afirmen que els poders públics no poden tancar els ulls davant d'aquesta realitat i que, si realment es vol fer una bona acollida a les persones immigrades, la futura llei hauria de tenir en compte la situació d'aquestes persones.
- En tercer i darrer lloc, els participants aposten perquè la llei estableixi un concepte de nouvingut en un sentit força ampli, és a dir, hi inclouen les persones amb nacionalitat espanyola que provenen d'altres comunitats autònomes i, fins i tot, alguns dels participants, les persones amb residència a Catalunya que canvien de municipi.

Un dels grups, a més, es refereix a un aspecte que ha sorgit en diversos fòrums i debats. La pregunta que es formulen alguns dels participants és "Cal limitar

temporalment el dret a rebre els serveis d'acollida?", és a dir, "es pot accedir indefinidament a aquest servei o ha d'estar limitat en el temps?".

Els participants d'aquest grup coincideixen en afirmar que aquest servei hauria d'estar limitat en el temps, ja que no té sentit que una persona que porta molt temps residint a casa nostra i, per tant, ja ha completat la seva acollida a través de mitjans formals o informals, accedeixi al circuit dels serveis de l'acollida. En definitiva, els participants consideren que no és necessari perquè durant el temps que la persona ha residit al nostre país, ja ha adquirit els coneixements que se li podrien haver transmès a través del procés d'acollida formalitzat.

Finalment, val a dir que els participants reconeixen la dificultat de fixar el temps de residència a partir del qual ja no es tindria accés als serveis d'acollida. Alguns dels terminis que es proposen, sense que s'arribi a cap acord en concret, estan inclosos en un interval de 2 a 3 anys de residència.

3.2 Continguts de l'acollida

En opinió dels participants, la llei hauria de recollir serveis d'acollida de caràcter bàsic com ara l'alimentació, el vestuari o l'habitatge, és a dir, un seguit de serveis que formen part del que són els serveis socials. Aquestes són, segons els participants, les principals necessitats de les persones nouvingudes en el moment d'arribar al nostre país. Així, a més de l'alimentació, s'assenyala que l'accés a l'habitatge és especialment problemàtic per a les persones immigrades, ja que a les dificultats inherents del mercat immobiliari català (poca oferta d'habitatge de lloguer, especulació, preus elevats, etc.), s'hi afegeix la discriminació que sofreixen les persones immigrades.

Per aquesta raó, s'aposta per diferenciar l'acollida en dues etapes: la primera, que acabem d'esmentar i que cobriria les necessitats més bàsiques i, la segona, que es correspondria amb els continguts que desenvolupa el document de bases: competències lingüístiques bàsiques, coneixement de la societat catalana i assessorament laboral i d'estrangeria. És impensable, s'afirma, que una persona que no té cobertes les necessitats bàsiques pugui iniciar un procés d'acollida com el que planteja el document de bases.

En qualsevol cas, tant si la llei d'acollida recull aquest tipus de necessitats, com si no ho fa, s'assenyala que el seu articulat ha d'estar en consonància amb el que estableixi la llei de serveis socials i la llei d'habitatge, les quals, actualment, es troben en tramitació al Parlament de Catalunya.

En relació als continguts de l'acollida previstos en el document de bases, que els participants situen en la segona etapa de l'acollida, val a dir que, en general, es valoren positivament. Els participants posen l'èmfasi en la necessitat de realitzar un esforç per explicar de manera comprensible a les persones nouvingudes quines són les nostres normes de convivència. Només així, diuen els participants, aquests estaran en disposició de complir-les. Per aquesta raó, cal procurar que en les diferents accions d'acollida, a més del català, s'utilitzin les diverses llengües dels països d'origen de les persones immigrades.

En aquest punt, a més, sorgeix el debat sobre quina ha de ser la llengua d'ús habitual en les accions d'acollida: el català o el castellà?. Els participants consideren que el català ha de ser la llengua d'ús habitual, sense que això suposi problemes de comunicació per aquelles persones que volen utilitzar el castellà. L'argument de fons és que si els dos interlocutors no comparteixen el coneixement d'un idioma, és convenient utilitzar el català, ja que és positiu que, des del principi, s'aproximin a aquesta llengua amb normalitat. Pel que fa a la formació en competències lingüístiques, el criteri predominant entre els participants és el mateix que preveu el document de bases.

Els participants fan diversos comentaris en relació als continguts de l'acollida que preveu el document de bases:

- El contingut de les ordenances municipals de convivència hauria de ser un dels aspectes a desenvolupar en la formació d'acollida sobre el coneixement de la societat catalana.
- Un altre dels aspectes que hauria de formar part dels continguts de l'acollida és tot allò que té a veure amb l'escolarització dels infants: funcionament dels centres, compra de llibres i materials didàctics, beques de menjador, etc.
- En el moment de realitzar la primera acollida, caldria informar a la persona que arriba, de les associacions de persones immigrades que existeixen en el municipi o en els municipis més propers.
- Cal preveure mesures per conciliar el treball i la vida familiar amb l'assistència a les accions d'acollida (un exemple podria ser la possibilitat d'establir un servei de cura d'infants, mentre els pares assisteixen als cursos de formació).

Els participants consideren, però, que a més de realitzar accions d'acollida dirigides a les persones nouvingudes, és imprescindible implicar a la societat, a la ciutadania a

títol individual, en l'acollida d'aquestes persones. Per aquesta raó, demanen que l'Administració Pública inici actuacions de sensibilització i d'informació sobre el fenomen migratori. En opinió dels participants, cal explicar a la ciutadania perquè es produeix aquest fenomen, què el motiva i quines oportunitats i problemes genera per Catalunya. L'objectiu és trencar amb algun dels tòpics que circulen habitualment al voltant de la immigració.

En un dels grups s'assenyala que la majoria de la població, normalment es mostra indiferent en relació a la immigració i que, quan succeeix alguna situació conflictiva, és quan les persones amb comportaments racistes i xenòfobs, una minoria, poden arrossegar a la majoria. És per aquesta raó, que es demana als poders públics que actuïn amb anticipació per tal de sensibilitzar al gran gruix de població a través d'informació objectiva i verídica.

No només això, s'assenyala en un dels grups, sinó que caldria implicar a la ciutadania en les pròpies actuacions d'acollida, que els ciutadans poguessin col·laborar amb l'Administració ajudant a promoure l'acollida de les persones immigrades. Així, se suggereix que es posin en marxa projectes amb característiques similars al programa "Voluntaris per la llengua", impulsat des de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya (a través d'aquest programa, es posa en contacte una persona que parla català i una altra que en té coneixement però que no el parla habitualment, per tal que puguin mantenir un mínim de 10 hores de conversa).

3.3 Prestadors dels serveis

En opinió dels participants, la responsabilitat de prestar els serveis d'acollida ha de ser de l'Administració Pública. No obstant això, afirmen els participants, les entitats han de col·laborar amb els poders públics en la prestació dels serveis. S'assenyala que cal aprofitar l'experiència de sindicats, ONG, associacions d'immigrants, associacions de suport als immigrants, AMPA i altres entitats, que fa molt temps que treballen en l'acollida de les persones immigrades. És a dir, tot i que l'Administració Pública, i més concretament, els ens locals, han de ser els principals prestadors dels serveis, cal recolzar la tasca que fan les entitats. En opinió dels participants, alguns dels serveis que presten les entitats són molt difícils de prestar des de l'Administració pública a causa de les rigideses organitzatives d'aquesta (com a exemple, es fa referència a l'horari d'atenció al públic dels ajuntaments que, amb caràcter general, és de 8 a 15 hores).

En opinió dels participants, les entitats han de comptar amb el finançament necessari i amb altres tipus de recursos i serveis de suport: formació, assessorament, suport

tècnic, etc. La responsabilitat de prestar els serveis d'acollida no pot recaure exclusivament en el voluntariat. S'afirma que el seu paper és molt important, però que si es vol garantir un servei de qualitat, cal professionalitzar la gestió de l'acollida i això s'aconsegueix amb recursos. Per tant, la llei hauria de garantir que les entitats disposin dels recursos necessaris per a dur a terme la seva activitat. En definitiva, la llei hauria de garantir que, amb independència de la conjuntura financera, en el pressupost anual es destini una quantitat mínima de recursos a les entitats, perquè aquestes prestin serveis d'acollida.

Es demana, a més, un sistema d'assignació de recursos just, objectiu, clar i transparent. En aquest sentit, en un dels grups, es posa l'exemple dels ajuts que reben les AMPA, els quals es distribueixen amb criteris que, tot i ser igualitaris, no són justos, ja que la situació de necessitat en determinades escoles és molt major que en d'altres i, malgrat això, reben la mateixa quantitat de diners. En resum, els participants demanen que l'assignació de recursos a les entitats vingui precedida d'una anàlisi profunda de les necessitats que atén aquesta i de la incidència que té la seva tasca sobre l'acollida de les persones immigrades.

S'assenyala, a més, que el treball de les Administracions i les entitats ha d'estar coordinat i, per aquesta raó, es proposa que s'articulin instruments de coordinació entre ambdós tipus de prestadors. Aquests mecanismes, però, no han d'afectar únicament a les unitats de l'Administració que treballen més directament amb les persones immigrades, sinó que han d'abastar a tota la organització administrativa, a totes les unitats que, d'una manera o altra, es relacionen amb les persones immigrades: salut, educació, habitatge, serveis socials, serveis administratius generals, oci i lleure, etc.

Finalment, val a dir que en un dels grups es manifesta una oposició frontal a la possibilitat que les empreses o organitzacions amb finalitats de lucre, prestin serveis d'acollida per compte de les Administracions Públiques. En opinió dels participants, l'acollida ha de quedar al marge del lucre. S'afirma, a més, que aquesta possibilitat no incrementaria la qualitat dels serveis i si, en canvi, els seus costos, ja que a les despeses derivades de la seva prestació, s'hi hauria d'afegir el benefici o marge comercial de l'empresari.

Una altra cosa és, en opinió dels participants, la realització de l'acollida en el marc de l'empresa, que és valorada favorablement, malgrat que s'expressin dubtes sobre les possibilitats de dur a terme aquesta iniciativa a la pràctica (sobretot en les empreses més petites). En qualsevol cas, es demana a l'Administració que negociï convenis amb les empreses i amb les patronals per permetre que els treballadors immigrants puguin accedir als serveis d'acollida en el seu horari laboral.

3.4 Professionals de gestió de la diversitat

Sobre els perfils dels professionals de gestió de la diversitat, els participants reflexionen al voltant de diverses qüestions. En primer lloc, s'assenyala que el coneixement de la llengua, la cultura i els costums dels països d'origen de les persones immigrades és essencial. Per aquesta raó, s'afirma que és important comptar amb la col·laboració de les persones immigrades que ja fa temps que resideixen al nostre país, per col·laborar en les accions d'acollida dels seus compatriotes que acaben d'arribar. En un dels grups, es proposa que a través de l'empadronament s'estableixi un sistema per detectar aquelles persones, especialment les que tenen una formació més elevada, que poden col·laborar amb l'Administració pública en les accions d'acollida.

Així mateix, és igualment important, fins i tot més que posseir un determinat títol acadèmic, que els professionals que treballen en els serveis d'acollida disposin d'unes aptituds i habilitats socials determinades: han de ser persones capaces d'escoltar, d'establir empaties amb les persones immigrades i de mantenir una actitud respectuosa i tolerant amb la seva cultura.

Això no vol dir, en qualsevol cas, que la formació no sigui important. Ben al contrari, diuen els participants, cal que l'Administració desenvolupi els plans formatius en l'àmbit de la immigració i promogui l'homologació de titulacions i figures professionals, així com la formació d'actualització i reciclatge.

En opinió dels participants, l'atenció a les persones immigrades s'ha d'organitzar a través d'equips multidisciplinars formats per professionals com ara assistents socials, psicòlegs, mediadors, traductors, advocats, etc. Per aquesta raó, consideren que l'agent d'acollida pot jugar un paper molt important. Podria ser la persona de referència per a les persones immigrades i s'encarregaria de derivar-les cap al servei o unitat de l'Administració corresponent.

Finalment, en un dels grups, es demana la generalització de la figura de l'assistent social als centres educatius, amb un mínim de presència de 8 hores a la setmana, el qual seria l'encarregat d'informar i assessorar a les famílies novingudes.

3.5 Nous serveis de les polítiques d'immigració de la Generalitat

Els participants consideren que el camí principal per a l'acollida i la integració de les persones immigrades en la nostra societat és el treball. En conseqüència, realitzen diverses aportacions en relació amb aquest àmbit.

En primer lloc, tot i que són conscients que es tracta d'una matèria regulada per la llei d'estrangeria, demanen un canvi en la legislació per tal que es permeti treballar a les persones que arriben al nostre país per la via del reagrupament familiar. No és lògic, afirmen els participants, que no es permeti treballar a una persona que té voluntat de fer-ho i que es troba entre nosaltres. Aquesta situació és especialment complicada en el cas dels menors en edat de treballar, els quals molt sovint no segueixen els seus estudis però tampoc es poden incorporar al mercat laboral. Aquesta paradoxa els col·loca en una situació de risc d'exclusió social.

Per a poder treballar, però, fan falta coneixements i oportunitats, assenyalen els participants. Per això, demanen que des de l'Administració pública es promoguin cursos de formació ocupacional entre les persones immigrades, algunes de les quals no hi poden accedir precisament perquè legalment no poden treballar. Així mateix, també és necessari la creació i foment de les oficines d'intermediació laboral i de les empreses d'inserció laboral.

Finalment, els participants consideren que l'Administració pública hauria de potenciar els següents serveis o funcions:

- Cal millorar el procediment per homologar titulacions acadèmiques obtingudes a l'estranger. Actualment, aquesta tramitació és molt llarga i feixuga, la qual cosa perjudica a les persones immigrades que no poden fer valer les seves titulacions per trobar feina o per seguir estudiant.
- Els ajuntaments haurien de recollir informació sobre les associacions d'immigrants presents en el seu municipi per tal de lliurar-la a les persones nouvingudes en el moment del seu empadronament.
- Els serveis d'atenció a la immigració, haurien de disposar d'àrees i programes específics per als joves i els infants fills de les famílies d'origen immigrant. L'educació en el lleure és un dels àmbits prioritaris que caldria treballar amb aquest col·lectiu.

4. APORTACIONS LITERALS DELS GRUPS DE TREBALL

A continuació, es transcriuen, de forma literal, les aportacions escrites pels participants durant la sessió de treball agrupades per àmbits temàtics.

Titulars del dret al servei de l'acollida

- Empadronats, no empadronats i retornats.
- Que estiguin exempts de requisits, és a dir, que siguin universals.
- Contemplar la no regularització. Si això no es contempla, no es pot fer una bona acollida.
- Hauria de tenir dret qualsevol persona amb menys de 2 anys, independentment de la seva situació legal.
- Qualsevol persona nouvinguda: empadronats i no empadronats (o facilitar els empadronaments).
- Especial atenció als joves i infants.
- Tots els alumnes que ho necessitin.
- Que faci menys de 2-3 anys que ha arribat.
- Un sistema d'empadronament municipal sense traves.
- Hacer entender a la gente que llega, la importancia del empadronamiento mediante los medios de comunicación, ya que a veces por temor no se acercan al ayuntamiento y por ello no se apuntan al padrón.
- Llei d'acollida: gestió "per sobre" dels municipis perquè aquests tenen sistemes d'empadronament diferents.
- Nouvinguts (de fora d'Espanya i de la resta d'Espanya).
- Obert a la resta de persones que s'empadronen d'altres comunitats autònomes o que no coneixen la llengua i la cultura catalanes.

Continguts de l'acollida

- Diferenciar dues etapes en l'acollida. La primera ha de cobrir les necessitats més bàsiques. En la segona, es pot entrar en continguts com el coneixement de la societat o de la llengua.

- Falta acollida bàsica: alimentació, vestuari i habitatge (discriminació, accés, limitació beneficis immobiliaris i especulació).
- Contemplar el dret a l'habitatge i alimentació.
- Que la llei es coordini i gestioni amb les lleis d'habitatge i serveis socials.
- Informació comprensible i en la seva llengua.
- Cal una bona informació. Per a poder complir les normes de convivència cal conèixer-les.
- Informar de les normes en les diferents llengües.
- Cal implicar a la societat en l'acollida (exemple: llengua catalana).
- Un sistema de formació i informació a les persones autòctones de perquè venen i quins avantatges i problemes genera.
- Incloure el treball amb la població que acull. En la població acollidora hi ha un petit grup contrari amb la immigració i un petit grup a favor molt implicat, però el gran gruix de la població es manté indiferent. A vegades, la dinàmica els arrossega més aviat cap al grup contrari. Cal actuar sobre el grup dels indiferents.
- Sistemes d'informació, formació i sensibilització de la població que acull.
- Campanyes informatives i de sensibilització que acompanyin la llei. Cal fer pedagogia amb la societat, el personal de l'administració i els polítics.
- Més mitjans al territori per fer seguiment de cada cas i poder determinar la durada del servei.
- Reconèixer la situació de necessitat de treballar per subsistir.
- Ordenances per a la convivència de caire municipal que siguin molt severes.
- Que la formació reculli els continguts de les ordenances municipals.

- Llars d'infants per quedar-se als nens mentre els pares gaudeixen del serveis d'acollida.
- Informació a les famílies i alumnes de la dinàmica de l'Institut. Informació de serveis municipals i altres. Informació sobre la compra de llibres i materials didàctics, beques de menjador, materials, etc.
- La Oficina de Acogida debería entregar información sobre las asociaciones existentes para que encuentren desde el primer momento un lugar de contención.

Prestadors dels serveis

- L'Administració com a eix central, amb objectius clars i inamovibles (en sentit polític) i les entitats socials i culturals com a col·laboradores, amb règim d'igualtat, reconeixement pel treball que fan i facilitant-lis els recursos.
- L'Administració ha de ser el principal prestador, però ha d'aprofitar les estructures que ja existeixen: sindicats, entitats, ONG, etc.
- Adaptació de l'Administració.
- Trabajo coordinado entre ayuntamiento y entidades.
- Administracions i entitats (Cal una llei que les doti del suport tècnic i del finançament econòmic. Fa temps que fan acollida).
- Pensem que els professionals que han de portar a terme l'acollida han de ser tots els que ja fa temps que treballen en aquest tema: associacions, entitats, etc. No només els ajuntaments (que només ho faran en horari de 8 a 3).
- El circuit d'acollida també ha de comptar amb els professionals de tots els serveis implicats.
- Prestadors de serveis: administració pública, entitats, empreses mitjans i grans (puntualment) i universitats.
- Cal estudiar i analitzar cada entitat per conèixer la seva incidència i valorar la dotació econòmica que se'ls assigna.

- Cal excloure totes les empreses amb finalitats lucratives.
- Reforçar les entitats perquè facin el seguiment i la informació. No empreses, que treballen el mateix pel doble de diners.
- Associacions d'immigrants.
- Oficina d'atenció al ciutadà.
- Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació.
- ONG.
- Serveis Socials.
- L'acollida ha de quedar al marge del lucre.
- Acollida en el marc de l'empresa.
- Convenis amb empreses (que aquestes permetin accedir als serveis d'acollida en horari laboral).
- Deixar ben clar la prestació professional i la part voluntària i on es posen els recursos. Tot i que la llei va en la línia de professionalització segur que, al final, la responsabilitat recau en el voluntariat. En concret, hi ha associacions (AMPA) a les quals es demana voluntarisme i les més necessitades són les que tenen més problemes de voluntariat. Reclamar discriminació positiva o valentia de part de l'Administració vers les situacions que se saben més necessitades (no caure en el donar a tothom igual, que potser no és just).

Professionals de gestió de la diversitat

- Professionals amb coneixement de les dues cultures: autòctona i estrangera.
- És important conèixer la llengua i la cultura.
- El personal ha de conèixer el col·lectiu que ajuda aquí i les costums en el seu país. Amb un títol no n'hi ha prou.
- Homologar els professionals.

- Habilitats socials.
- Professionals: que estiguin degudament formats.
- Detectar a l'empadronament persones que puguin col·laborar amb els formadors dels professionals de l'acollida.
- Incorporar les persones immigrades en l'acollida.
- L'agent d'acollida ha de ser una persona de referència que faci la derivació al servei que es necessita. Hi ha d'haver plantilla suficient.
- Assistents socials contractats pel Departament d'Educació.
- Figura de l'assistent social als IES per tal d'informar i assessorar a les famílies nouvingudes. Com a mínim, 8 hores a la setmana.
- Equips multidisciplinaris.

Nous serveis de les polítiques d'immigració de la Generalitat

- Empreses d'inserció laboral.
- Oficines d'intermediació laboral.
- Formació ocupacional per a tothom.
- Les persones provinents del reagrupament familiar han de poder treballar.
- Facilitar la regularización por agrupación familiar cuando los demás miembros de la familia ya están regularizados.
- Los ayuntamientos deberían tener y proporcionar información sobre las asociaciones existentes relativas a las diferentes nacionalidades.
- Millorar la homologació de títols (agilitar-la).
- Àrea específica i serveis per a joves i infants fills de famílies d'immigrants.

5. PARTICIPANTS

El taller va comptar amb l'assistència de 37 persones, que hi van participar en representació de 24 entitats:

African Muslim Association
AMPA CEIP Pare Alguer
AMPA IES Guillem Catà
Asociación Cultural Argentina
Asociación Encuentro
Associació de Dones del Solsonès
Associació per la Solidaritat i el Desenvolupament dels Emigrants a Manlleu-Osona
Associació TAPIS
Associació Cultural Islàmica del Bages
Associació Cultural Islàmica IQRA
Bages per Tothom
Cáritas Arxiprestal de Solsona
Cáritas Diocesana de Vic
Casal de la dona de Súria
CCOO
CEIP Pare Alguer
CITE-CCOO
Creu Roja de Manresa
Creu Roja del Berguedà
Creu Roja del Solsonès
Església Evangèlica
Fundació Volem Feina
Òmnium Cultural del Bages
Vents de l'Àfrica Negra